

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 225.197 van 22 oktober 2013
in de zaak A. 209.610/XII-7423**

In zake : 1. Bryan DECUYPER
 2. Dana BAUWENS
 beide wonende
 Blankenbergsedijk 32
 8370 Blankenberge

tegen :

de STAD BLANKENBERGE

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 8 juli 2013, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 30 mei 2013 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Blankenberge om aan Bryan Decuyper en Dana Bauwens geen verwervingspremie toe te kennen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Auditeur Jurgen Neuts heeft een verslag opgesteld overeenkomstig artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 8 oktober 2013.

Staatsraad Geert Debersaques heeft verslag uitgebracht.

Dana Bauwens, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Johan Fernand Decanq, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Op 30 mei 2013 beslist het college van burgemeester en schepenen van de stad Blankenberge om aan verzoekers geen verwervingspremie toe te kennen, omdat verzoekers niet voldoen aan alle voorwaarden en verbintenissen vermeld in het reglement van de stad Blankenberge van 22 mei 2012 betreffende de toelage ‘verwervingspremie’. Te dezen blijkt uit de motivering van de beslissing dat de aanvraag daartoe te laat is ingediend.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Rechtsmacht van de Raad van State

4. Ambtshalve wordt in het verslag van het auditoraat gesteld dat de Raad van State zonder rechtsmacht is om kennis te nemen van het beroep tot nietigverklaring omdat het in wezen betrekking heeft op een geschil over een subjectief recht, namelijk over het recht op het verkrijgen van een verwervingspremie.

5. Overeenkomstig de artikelen 144 en 145 van de Grondwet zijn de hoven en rechtbanken uitsluitend of in beginsel bevoegd om kennis te nemen van geschillen over subjectieve rechten. Onder voorbehoud van een - te dezen niet bestaande - toewijzing van bevoegdheid inzake politieke rechten, is de Raad van State dan ook niet bevoegd om kennis te nemen van beroepen tot nietigverklaring waarvan het werkelijke en rechtstreekse voorwerp een geschil over subjectieve rechten betreft. Dat is het geval wanneer het annulatieberoep gericht is op de erkenning van een subjectief recht.

Het bestaan van een geschil over een subjectief recht met betrekking tot handelingen van de overheid veronderstelt dat de eiser zich beroept op een welbepaalde juridische verplichting die een regel van objectief recht aan het bestuur oplegt. Opdat een partij zich ten aanzien van de bestuurlijke overheid op een dergelijk recht zou kunnen beroepen, dient de bevoegdheid van die overheid gebonden te zijn of dient de overheid reeds het bestaan van een recht vastgesteld te hebben.

De rechtsmacht van de Raad van State hangt aldus af van de vraag of wat bestreden wordt een constitutieve beslissing is waarbij de overheid gebruik heeft gemaakt van haar discretionaire beoordelingsbevoegdheid, dan wel een beslissing waarbij de overheid vaststelt dat de betrokkene voldoet aan de wettelijke en reglementaire voorwaarden waardoor de betrokkene zich kan beroepen op een welbepaald recht.

6. Het verkrijgen van de door de bestreden beslissing geweigerde toelage “verwervingspremie” maakt het voorwerp uit van een reglement van de stad Blankenberge van 22 mei 2012 betreffende de toelage verwervingspremie. Luidens artikel 2 er van verleent “het stadsbestuur [...] een toelage voor de verwerving van een bestaande of nieuwe woning of voor de bouw van een woning”. De artikelen 3 en 4 bepalen op gedetailleerde wijze de voorwaarden ten aanzien van respectievelijk de aanvrager en de woning. Artikel 5.2 bepaalt onder meer dat de premie “principeel [wordt] toegekend op basis van het voorleggen van

de lenings- of aankoopakte of het gelijkwaardig contract” en dat, “wanneer wordt vastgesteld dat aan alle aanvankelijke voorwaarden wordt voldaan, [...] aan de aanvrager [wordt] kenbaar gemaakt dat hij principieel in aanmerking komt voor de gemeentelijke verwervingspremie. In een latere fase worden nog de aanvullende voorwaarden gecontroleerd”. Voorts bepaalt artikel 5.3 het bedrag van de toelage en de uitbetaling ervan (in twee fasen), en voorziet artikel 6 onder meer in de mogelijkheid tot (gehele of gedeeltelijke) terugvordering van de startpremie en de totale premie indien onder andere blijkt dat niet aan de voorwaarden is voldaan.

7. Uit de aangehaalde bepalingen van het voornoemde gemeentelijk reglement kan worden afgeleid dat de verwervingspremie wordt toegekend indien aan de voorwaarden van het betrokken reglement is voldaan. Het recht op deze premie is aldus een subjectief recht in hoofde van de aanvrager ervan en de verwerende partij heeft ter zake geen discretionaire bevoegdheid meer en is ertoe gehouden de premie toe te kennen, althans wanneer vaststaat dat de voorwaarden in het voornoemde reglement zijn nageleefd.

8. De bestreden beslissing houdt niet meer in dan de toepassing op een concreet geval van wat vervat is in het voornoemde gemeentelijk reglement. De volstrekt gebonden bevoegdheid van de verwerende partij in deze aangelegenheid leidt tot de conclusie dat de Raad van State geen rechtsmacht heeft om van het beroep tot nietigverklaring kennis te nemen.

De ambtshalve exceptie is gegrond.

9. De zaak kan op grond van artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’ bijgevolg met korte debatten definitief worden beslecht.

V. Kosten

10. Bij de kennisgeving van de bestreden beslissing is verzoekers ten onrechte medegedeeld dat zij bij de Raad van State in beroep konden komen. Het past daarom de kosten van het geding ten laste te leggen van de verwerende partij.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 22 oktober 2013, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,
bijgestaan door

Johan Pas,

staatsraad, waarnemend voorzitter,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Johan Pas

Geert Debersaques